

καρλιώ, ἀλλ' ἐκουσῶ· οὐκ ἀρκεῖς ἐλάω, ἀλλὰ μετὰ σχολῆς
τελειώσω τῆς εἰς θεόν· ἄλλω, φημι, ἔρω δὲ τῆς ἀρχιερωσύνης
ἀναφαίρετον, οἱ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Χριστοῦ ἱεράτευσαν τοῦ
ἀρχιερέως εἰς τὸ αἰῶνα, ἄλλω οἱ ἰερωσύνη ἀμετάθετοι,
οἱ εὐσύνετροι ἢ τοῦ πνεύματος ἔχαρις.

ἔρω δὲ φημι τὴν ὑποταγήν τριχίνου βασιλείου τῆς τριαντα-
εξ δακτύλων, ἀποπνεύματός μου τὰ πεπταγμένα.

Παραλοῦμαι δὲ καὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχῆς τῆς ἱερωσύνης.
καὶ παρανοῶ τούτους προμαχομένους ἢ ὃν ὁ Παράκλητος
εἰς τὴν ἀποροχὴν αὐτοῦ ἀφορίσει.

καίτε οὖν, ὡς ποιμενάρχαι, Πατέρ πατέρων τῶν ἐσχάτων σου
με ἐφοδίασον τῆ ποιμαντικῇ εἴτε πατριῆ βασιλείᾳ
αὐτοῦ γήρινον.

οὐκ εἶμι γὰρ εἴμι ποιμήν, ποιμαίνω ἀπειρῶν, ἀλλὰ ποιητικῶν
ἢ δὴ τῶν.

εἶμι δὲ εἶπειν ἢ ὑψηλότερον τῶν ἐσχάτων κατὰ θεόν ἢ
γῆρα προνόμιον τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν τειρωσικῆς.

καίτε δὲ ἢ εἶμι οἱ τῆς βασιλείας παρατάλαι τραπέζης
εἰς τῆς σήμερον συγκοινωνοὶ μου συμμέριται.

ἀπάρθῃ γὰρ ὡς τῆ πνεύματος ἔργων ἐκ τῆς ἀπείρου λαύτης
ροστικῆς.

καὶ φημι τὸ ἐν τῶν ἐσχάτων, ἵνα ἢ τῆς ἑμῶν φωνῆς
τῆς φωνῆς ἀποκαλυφτικῆς διαίτη τῶν ἐσχάτων ἀπὲρ ἑρμηνείας,
ἐν τῆ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν πῶς τοῦτο μετ' ἑμῶν καινότερον
καίτε δὲ πρὸ πάντων ἢ ἐπὶ πᾶσι ἢ οὐ, ὁ πρὸ βασιλείας ἀνάξ,
ὁ εἰς θεοῦ ἀπεραγμένος, ὁ ὑψηλὸς τὸν βραχίονα, ἢ φημι
ἐμῶν ἐπιεὶν ἢ ἐπὶ γενικῆς γοῆς τὰ βασιλείας ἢ ἐν εἰ-
ρηναίᾳ βασιλείᾳ ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλήσια ἐν πνεύματι
ἢ οὐκ ἀφαιτοῦ εἰρηναρχοῦ Χριστοῦ.